

Arrest

nr. 268 399 van 16 februari 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. JOUNDI
Turnhoutsebaan 158
2140 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 6 september 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 15 oktober 2021 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 16 december 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat N. JOUNDI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en zijn partner, de Belgische P.V.C., doen op 22 juli 2019 een huwelijksaangifte. De procureur des Konings verschaft op 24 november 2019 een negatief advies over dit voorgenomen huwelijk. Op 17 december 2019 weigert de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen om het huwelijk te voltrekken.

1.2. Verzoeker en P.V.C. leggen op 17 januari 2020 een verklaring van wettelijke samenwoning af. Deze wettelijke samenwoning wordt op 15 juni 2020 door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen geregistreerd.

1.3. Verzoeker dient op 25 juli 2020 een aanvraag in tot de afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een Belgische onderdaan, dit als de wettelijk geregistreeerde partner van P.V.C. Verweerder neemt op 24 november 2020 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing werd niet aangevochten.

1.4. Verzoeker dient op 11 maart 2021 opnieuw een aanvraag in tot de afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een Belgische onderdaan, opnieuw als de wettelijk geregistreeerde partner van P.V.C.

1.5. Verweerder neemt op 6 september 2021 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52 §4 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 11 03 2021 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met de Belgische onderdaan, de genaamde V. C., P.H.A. ([...]) in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15 12 1980.

Artikel 40ter van de wet van 15 12 1980 stelt de bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg voor zover het betreft 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2. eerste lid, 1° tot 3°, mits ZIJ de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voelen Volgens artikel 40bis. §2, 2° van de wet van 15/12/80 dienen de partners te bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame relatie en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Artikel 40bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt 'De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft - de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°. die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;' Artikel 40bis, § 2, eerste lid. 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende § 2 Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd [...] 2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

Op 17 december 2019 weigerde de burgerlijke stand van de stad Antwerpen, district Borgerhout, uw voorgenomen huwelijk te voltrekken De betrokken dienst baseerde zich daarbij op het negatief advies van het parket van de Procureur des Konings dd 14 november 2019

In de argumentatie van het parket wordt onder meer aangehaald dat ondanks het feit dat betrokkene en de referentiepersoon al gedurende vier jaar een relatie onderhielden, ze' elkaar met goed kennen Betrokkene kon volgens het verslag met veel vertellen over de referentiepersoon en haar verleden Bovendien kende hij geen andere familie van de referentiepersoon behalve haar broer die hij ook enkel bij naam kende Betrokkene kende met eens de geboortedatum van de referentiepersoon Een bijkomend element was dat beiden geen volwaardige gemeenschappelijke taal spreken Uit het verslag komen nog meer details aan het licht als tegenargument voor een positief advies voor het voorgenomen huwelijk Van gemeenschappelijke kinderen was en is geen sprake, noch van een medische problematiek in hoofdte van betrokkene.

Het parket merkte nog op dat de referentiepersoon zelf reeds meermaals verblijf heeft verschaft op basis van een huwelijk en wettelijke samenwoning

Uit de hierboven beschreven elementen en andere zaken die tijdens het onderzoek naar boven zijn gekomen is het parket tot oordeel gekomen dat dit huwelijk geen duurzaam karakter heeft, en enkel tot doel heeft om verblijf te bekomen

Artikel 146bis B.W. bepaalt: 'Er is geen huwelijk wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot huwelijk uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens een van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde'.

Voor zover het koppel zich vervolgens nog zou wensen te beroepen op de wettelijke samenwoning die zij afsloten op 15 01 2020, dient opgemerkt te worden dat ook op die wijze geen verblijfsrecht kan worden bekomen dergelijk geval is immers art 40ter §2, 1° juncto art 40 bis, §2, 2° van toepassing. Ter staving van onderhavige aanvraag gezinshereniging werden een aanzienlijk aantal documenten overlegd, maar aangezien de wettelijke samenwoning door onze diensten niet kan erkend worden, omwille van de voorgaande vaststellingen, zijn de overlegde documenten niet relevant. Het betreft de volgende documenten:

- * bewijs verzenden pakket*
- * betalingsbewijs van betrokkene aan de referentiepersoon (2016)*
- * koopovereenkomst op naam van betrokkene op adres referentiepersoon*
- * inschrijvingsbewijs wijkgezondheidscentrum ' Bijlage 37*
- * Allerhande ontvangstbewijzen jaar 2017*
- * Facturen Troostwijk 2016*
- * Allerhande kaartjes*
- * Allerhande bewijzen van Bpost*
- * bewijs rekening betrokkene bij Baloise ' facturen GMAN '*
- * Bewijs Touring verzekering*
- * Allerhande bewijzen van verzenden en ontvangen van pakketten op naam van betrokkene en referentiepersoon*
- * Schadeattest AXA op naam van betrokkene*
- * foto s van het koppel en familie*
- * verklaringen door derden*
- * bewijs abonnement betrokkene NMBS*
- * Rijbewijs betrokkene*
- * bewijs Optimco verzekeringen*
- * Brief Makro aan betrokkene op adres*
- * abonnement de lijn betrokkene*
- * Brieven Hello Bank*
- * kleefbriefjes betrokkene*
- * bewijs van onderwijs en vorming*

Bijgevolg voldoet betrokkene dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging [...]"

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft ervoor geopteerd een synthesesamenvatting neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak op basis van de synthesesamenvatting behoudens wat de ontvanke-lijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In de synthesesamenvatting kan het volgende worden gelezen:

"Enig middel

Verweerster stelt in haar nota met opmerkingen dat verzoeker blijkt geeft van kennis van de motieven hetgeen absoluut niet klopt.

Verzoeker meent nog steeds dat de bestreden beslissing op een niet afdoende wijze is gemotiveerd. Hiervoor verwijst verzoeker opnieuw naar zijn inleidend verzoekschrift. Verzoeker begrijpt nog steeds niet waarom de bestreden beslissing genomen is.

Verzoeker begrijpt nog steeds niet waarom de geldigheid van het geregistreerd partnerschap in vraag wordt gesteld. Ook na het lezen van de nota met opmerkingen worden geen ernstige redenen aangereikt die verzoeker in staat kunnen stellen om de bestreden beslissing te begrijpen.

Verzoeker stelt zich dan de vraag wat de waarde is van het geregistreerd partnerschap?

Verzoeker heeft zowel voor als na het geregistreerd partnerschap tal van bewijzen van duurzame relatie overgemaakt, hetgeen ook aan verzoeker werd gevraagd in de eerste aanvraag tot gezinshereniging dd. 25.07.2020. De vorige weigering gezinshereniging is niet gelijklopend zoals verweerder beweerd. In de vorige weigering verblijf van meer dan drie maanden werd geargumenteed dat verzoeker onvoldoende bewijzen van duurzame relatie heeft overgemaakt hetgeen hij nu wel gedaan heeft in de laatste aanvraag tot gezinshereniging.

Verzoeker en zijn partner hebben zeker duurzame en stabiele partnerrelatie hetgeen zij met tal van stukken hebben kunnen bewijzen, hieraan kan niet getwijfeld worden.

In de nota met opmerkingen wordt niets gezegd over de al dan niet geldigheid van het geregistreerd partnerschap.

Verzoeker heeft nog steeds een wettelijk geregistreerd partnerschap met mevrouw [P.V.C.] met Belgische nationaliteit. De wettelijke samenwoning is afgesloten te Antwerpen. Het betreft dus een wettelijke samenwoning waarvan de geldigheid niet in vraag kan worden gesteld.

Verzoeker herhaalt dat door de geldigheid van het geregistreerd partnerschap minstens impliciet te betwisten, verweerder haar macht overschrijdt.

Verweerder heeft de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze genomen.”

3.2. De bestreden beslissing is voorzien van een feitelijke en juridische motivering. Zo wordt, onder verwijzing naar artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° juncto artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet, gesteld dat verzoeker niet voldoet aan de gestelde verblijfsvoorwaarden om het verblijfsrecht te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Dit wordt vervolgens toegelicht op een wijze die niet altijd uitblijkt in duidelijkheid maar verzoeker verdedigt zich erop zodat de doelstelling van de formele motiveringsplicht werd bereikt.

3.3. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

3.4. Artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;”

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd als volgt:

[...]

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. De minimumleeftijd van de partners wordt teruggebracht tot achttien jaar wanneer zij het bewijs leveren van een samenwoning van ten minste een jaar voordat de vreemdeling bij wie men zich voegt, in het Rijk aankwam;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Burgerlijk wetboek.”

3.5. In casu werd verzoekers verklaring van wettelijke samenwoning met P.V.C. op 15 juni 2020 door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen geregistreerd. Verzoeker wijst terecht op de waarde van dit geregistreerd partnerschap, neergelegd in een Belgische akte. De overweging in de bestreden beslissing dat *“de wettelijke samenwoning door onze diensten niet kan erkend worden”* is dan ook misplaatst en kennelijk onredelijk.

3.6. Dit gezegd zijnde, kan verzoeker evenwel niet voorbijgaan aan de volgende overweging, die tevens in de bestreden beslissing kan worden gelezen: *“Voor zover het koppel zich vervolgens nog zou wensen te beroepen op de wettelijke samenwoning die zij afsloten op 15 01 2020, dient opgemerkt te worden dat ook op die wijze geen verblijfsrecht kan worden bekomen dergelijk geval is immers art 40ter §2, 1° juncto art 40 bis, §2, 2° van toepassing.”*

3.7. De ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen heeft, na een negatief advies van de procureur des Konings, op 17 december 2019 op basis van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek geweigerd het huwelijk tussen verzoeker en mevrouw P.V.C. te voltrekken. Verzoeker betwist dit niet en dit vindt ook steun in het administratief dossier. Er blijkt niet dat verzoeker tegen de voormelde beslissing een beroep heeft ingediend bij de familierecht-bank. Aldus ligt in verzoekers geval een definitieve beslissing tot weigering van de huwelijksvoltrekking voor, dit op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit met betrekking tot dezelfde persoon met wie hij thans een verblijfsrecht tracht te bewerkstelligen als geregistreerde partner in een duurzame en stabiele relatie.

3.8. Verweerder stelt in de bestreden beslissing terecht dat *“art. 40ter §2, 1° juncto art 40 bis, §2, 2° van toepassing [is].”* Laatstgenoemde wetsbepaling omvat de voorwaarden waaraan de partners in een geregistreerd partnerschap dienen te voldoen. Eén van deze voorwaarden is dat *“ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Burgerlijk wetboek”* (artikel 40bis, §2, 2°, f. van de Vreemdelingenwet).

3.9. Aangezien aldus ten aanzien van verzoeker en de referentiepersoon een definitieve beslissing tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek werd getroffen en het ontbreken van een dergelijke beslissing één van de in artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet gestelde verblijfsvoorwaarden is, stelt verweerder in de bestreden beslissing terecht dat *“Voor zover het koppel zich vervolgens nog zou wensen te beroepen op de wettelijke samenwoning die zij afsloten op 15 01 2020, dient opgemerkt te worden dat ook op die wijze geen verblijfsrecht kan worden bekomen dergelijk geval is immers art 40ter §2, 1° juncto art 40 bis, §2, 2° van toepassing.”* Hoewel de motivering in de bestreden beslissing niet altijd uitblinkt in helderheid, kan verzoeker niet negeren dat hierin wel wordt aangegeven dat in zijnen hoofde een beslissing tot weigering van voltrekking van het huwelijk werd getroffen én dat hij dient te voldoen aan de gestelde verblijfsvoorwaarden, opgenomen in artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet. De in artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet opgesomde voorwaarden, waaraan de partners in een geregistreerd partnerschap dienen te voldoen, betreffen cumulatieve voorwaarden. De vaststelling dat verzoeker niet voldoet

aan één van deze voorwaarden, quod in casu, volstaat om de bestreden beslissing te schragen, zodat verweerder kon stellen dat een onderzoek van de neergelegde stukken, ter staving van het duurzame en stabiele karakter van de partnerrelatie (artikel 40bis, §2, 2°, a. van de Vreemdelingenwet) zich niet opdringt. De misplaatste overweging in de bestreden beslissing aangaande de niet-erkenning van de verklaring van wettelijke samenwoning, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat er een niet-weerlegd schragend motief kan worden gevonden in de definitieve beslissing tot weigering van de huwelijks-voltrekking. Verzoeker heeft dan ook geen belang bij zijn kritiek, gericht tegen het overtollig motief aangaande de niet-erkenning van de verklaring van wettelijke samenwoning.

Het enig middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA